

Sygn. akt I C 1995/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Skowron

Protokolant: Ewelina Urbańska

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2014 r.

w Z.

sprawy z powództwa S. W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda, S. W., kwotę 16.443,62 zł (szesnaście tysięcy czterysta czterdzieści trzy złote sześćdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od 28 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
2. dalej idące powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.342,58 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1995/13

UZASADNIENIE

I. Stanowiska stron.

1. Powód, S. W., wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 16.443,62 zł (tytułem odszkodowania za uszkodzenie samochodu) wraz z ustawowymi odsetkami od 21 listopada 2013 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

2. Pozwany, (...) S.A. w W., wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami procesu. Nie kwestionując co do zasady swojej odpowiedzialności za szkodę, zarzucił, że wypłacił już powodowi należne mu odszkodowanie (podniósł, że naprawa jego samochodu może być w pewnym zakresie przeprowadzona przy użyciu części alternatywnych [nie pochodzących od producenta pojazdu]); zaznaczył, że należy dopiero ustalić, czy części zamontowane w aucie powoda były oryginalne.

II. Stan faktyczny.

1. 19 października 2013 r., w wyniku kolizji drogowej, został uszkodzony samochód A (...), nr rej. (...). Jego właścicielem był wtedy S. W.. Sprawca szkody poruszał się pojazdem, z którym w dacie zdarzenia związane było ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w W..

2. W postępowaniu likwidacyjnym koszt naprawy samochodu A. (...), nr rej. (...), został oszacowany na kwotę 15.926,02 zł; taka też suma została wypłacona S. W..

3. S. W. przed kolizją z 19 października 2013 r. nie wymieniał żadnych części w swoim samochodzie (A. (...), nr rej. (...)); części, które zostały uszkodzone w tym wypadku wcześniej były sprawne. Po wypadku niektóre z uszkodzonych elementów zostały zastąpione nowymi.

4. Rzeczywisty koszt naprawy samochodu A. (...), nr rej. (...) (usunięcia skutków kolizji z 19 października 2013 r.), według średnich stawek za naprawę mechaniczno - blacharsko - lakierniczą pojazdu obowiązujących na rynku lokalnym i przy zastosowaniu nowych części oryginalnych, zamknąłby się kwotą 32.743,31 zł brutto; wykonanie naprawy przy zastosowaniu nowych części oryginalnych nie spowodowałoby zwiększenia się wartości auta.

III. Dowody i ich ocena.

1. Ustalenia faktyczne zostały dokonane na podstawie opinii biegłego, zeznań powoda oraz dokumentów określonych w postanowieniach dowodowych z 9 lutego 2014 r. (k 49) i 27czerwca 2014 r. (k 97).

2. Pozwany przyznał, że ponosi w sprawie odpowiedzialność za szkodę – fakt ten nie wymagał zatem dowodu (art. 229 k.p.c.).

3. Strony nie podnosiły żadnych zarzutów przeciwko dokumentom zaofiarowanym w charakterze dowodów; nie było zatem potrzeby ich dalszego uwiarygodnienia (art. 253 k.p.c.); nie dotyczyło to jednak kalkulacji, na podstawie których każda ze stron określiła należną w sprawie wysokość odszkodowania - w tym zakresie kwestionowana była prawidłowość ustalenia wysokości szkody (tj. zgodność z prawdą oświadczeń o rzeczywistej wysokości szkody); zastrzeżenia te wynikały wprost z zajmowanych przez strony stanowisk.

4. Te z dokumentów, które zostały dołączone do pozwu, a znajdowały się w aktach szkody, w postępowaniu dowodowym został uwzględnione jako część tych akt.

5. Przygotowana przez biegłego sądowego opinia nie zawierała błędów (w takim zakresie, w jakim podlegało to kontroli Sądu – w jakim Sąd mógł to zweryfikować), nielogiczności lub niespójności pozwalających na jej podważenie; w efekcie była wiążąca dla Sądu. Wynikało z niej, że koszt naprawy samochodu powoda - przy użyciu części oryginalnych - zamknąłby się kwotą 32.743,31 zł, oraz, że wykorzystanie takich części nie spowodowałoby zwiększenia się wartości tego auta. Wnioski te nie były kwestionowane przez żadną ze stron. W swojej opinii biegły zastrzegł też, że w przypadku części, które nie zostały wymienione po wypadku, weryfikacja ich oryginalności – niezależnie od trudności i kosztów związanych z koniecznością ich demontażu w Autoryzowanej Stacji Obsługi ((...)) A. – może nie przynieść jednoznacznego wyniku. To wyjaśnienie zostało również zaakceptowane przez strony.

IV. Podstawa prawna rozstrzygnięcia; podsumowanie.

1. Źródłem odpowiedzialności pozwanego za szkodę była umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (art. 822 § 1 k.c.).

2. Pozwany, jako ubezpieczyciel sprawcy szkody, zobowiązany był zapłacić powodowi - w ramach odszkodowania - odpowiednią sumę pieniężną (art. 363 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c.); co do zasady suma taka powinna pokryć koszty naprawy samochodu.

3. Obowiązek naprawienia szkody aktualizuje się już w momencie jej wyrządzenia; jego realizacja nie jest uzależniona od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (por. np. uzasadnienie uchwały SN z 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, wyrok SN z 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 i uzasadnienie uchwały SN z 17 maja 2007 r., III CZP 150/06); w efekcie poszkodowany może dochodzić odszkodowania na podstawie rachunków za wykonaną naprawę rzeczy albo w oparciu o prognozowane koszty jej naprawy.

4. W przypadku, gdy odszkodowanie za uszkodzenie samochodu ustalane jest na podstawie metody kosztorysowej (w oparciu o prognozowane koszty naprawy), jego wysokość podlega odpowiedniej weryfikacji: ceny części i usług przyjmuje się na poziomie obowiązującym na rynku lokalnym (por. uchwałę SN z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03), z uwzględnieniem kwoty podatku od towarów i usług (jeżeli poszkodowany nie może obniżyć podatku od niego należnego o kwotę podatku naliczonego [por. uchwałę SN z 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01 i uchwałę SN z 17 maja 2007 r., III CZP 150/06]); w rachubę – o ile ich użycie jest niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy albo gdy ich zastosowanie nie prowadzi do zwiększania wartości pojazdu w stosunku do jego wartości sprzed powstania szkody – wchodzi części nowe (por. wyrok SN z 20 listopada 1970 r., II CR 425/72 i uchwałę SN z 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt III CZP 80/11), a w takim zakresie, w jakim poszkodowany może dokonać wyboru warsztatu naprawczego (w szczególności – kierując się fachowością i rzetelnością technicznej obsługi oraz poziomem prac naprawczych - autoryzowanego [por. uchwałę SN z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03]) – również części oryginalne (pochodzące od producenta pojazdu).

5. Obowiązek udowodnienia, że uszkodzone w wypadku części samochodu nie były oryginalne – a tym samym naprawa auta za pomocą nowych, oryginalnych części spowoduje wzrost jego wartości – spoczywa na ubezpieczycielu (por. uchwałę SN z 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt III CZP 80/11). Ani w postępowaniu likwidacyjnym, ani w trakcie procesu, pozwany nie wykazał, żeby w pojeździe powoda przed kolizją zamontowane były części alternatywne. W całości zaaprobował wnioski płynące z opinii biegłego i nie występował o przeprowadzenie oględzin auta w (...) A. (byłoby to zresztą niecelowe z uwagi na koszty kontroli pochodzenia uszkodzonych elementów, częściową nieodwracalność skutków badania [niektóre z wymontowanych części nie mogłyby być wstawione ponownie] i niepewność co do uzyskania jednoznacznego rezultatu).

6. Dopóki wykorzystanie części oryginalnych przy naprawie samochodu nie prowadzi do zwiększenia się jego wartości (w stosunku do wartości jaką posiadał przez wypadkiem) nie ma żadnych przeszkód do uwzględnienia ich cen w kosztach naprawy (por. uchwałę SN z 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt III CZP 80/11); rolą odszkodowania jest bowiem przywrócenie poprzedniej wartości auta (w niektórych przypadkach obejmuje ono zatem oprócz kosztów (...) naprawy także zapłatę sumy pieniężnej, odpowiadającej różnicy między wartością (...) samochodu przed uszkodzeniem i po naprawie [uchwała SN z 12 października 2001 r., III CZP 57/01]) - jeżeli wykorzystanie przy naprawie części oryginalnych zniweluje (w całości albo chociaż w części) wynikającą z wypadku utratę wartości auta, to ich użycie jest jak najbardziej zasadne. Zresztą, w tych przypadkach, gdy wykorzystanie części oryginalnych skutkuje przyrostem wartości auta, ubezpieczyciel może żądać obniżenia odszkodowania (ograniczenia go do sumy stanowiącej różnicę pomiędzy pełnym kosztem naprawy [z uwzględnieniem cen części oryginalnych], a kwotą odpowiadającą przyrostowi wartości auta [por. uchwałę SN z 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt III CZP 80/11]).

7. Różnica pomiędzy określonymi przez biegłego kosztami naprawy pojazdu (32.743,31 zł), a wypłaconym już wcześniej przez pozwanego odszkodowaniem (15.926,02 zł) wynosiła 16.817,29 zł. Powód dochodził zapłaty niższej kwoty (16.443,62 zł) i taka też suma została zasądzona na jego rzecz (art. 321 § 1 k.p.c.).

8. Do wypłaty odszkodowania - w części przekraczającej uiszczoną w postępowaniu likwidacyjnym kwotę - pozwany zobowiązany był niezwłocznie po wezwaniu przez powoda (art. 455 k.c.; por. też wyrok SN z dnia 6 lipca 1999 r., III CKN 315/98). Funkcję takiego wezwania spełniał odpis pozwu doręczony pozwanemu 20 grudnia 2013 r. (k 28). Weryfikacja żądania i wypłata brakującej części odszkodowania nie powinna zająć pozwanemu więcej niż 7 dni; w takich warunkach odsetki ustawowe za opóźnienie należały się powodowi od 28 grudnia 2013 r. (art. 481 § 1 i 2 k.c.).

V. Koszty.

Powód uległ tylko co do nieznaczej części swojego roszczenia (tylko w zakresie odsetek ustawowych za okres sprzed 28 grudnia 2013 r.); w takich warunkach kosztami procesu został w całości obciążony pozwany (art. 100 k.p.c.). Na koszty te składały się uiszczona przez powoda opłata od pozwu (823 zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda (2.400 zł [§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu]), opłata

skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) i wynagrodzenie biegłego opłacone z wniesionej przez powoda zaliczki (1.102,58 zł).